

ובטיב הראיה המוטלת עליו, נחלקו אמוראים אם צריך עדים דוקא (רבה) או די אפילו בקיום השטרות (רב ששת), שכיון שב"ד אשרו וקיימו אותם, ודאי בדקו את הדבר, שאכן השטר שייך לו באופן פרטי, כפשטות הכתוב בשטר. (ר"ח פסק כרבה, שצריך עדים. וכ"נ בשו"ע – חו"מ סב).
 שמואל אמר שרב מודה לו כאשר האח מת, שיורשיו, שאינם בקיאים בראיות אביהם, אינם צריכים להביא ראיה. ורב פפא הקשה על כך. ופסקו רוב הפוסקים כשמואל (בדעת רב), ודלא כרשב"ם).

דף נג

קב. האם ניתן לקנות שתי קרקעות נפרדות, על ידי פעולת 'חזקה' אחת?

קרקעות הפקר המפורדות זו מזו, אפילו על ידי מיצר או חצב שביניהם, אם בא לקנותן בחזקה, צריך להחזיק בכל אחת מהן. (ואולם במכר – אם שילם דמי כולן – קנאן בחזקה אחת. [ולפי לישנא קמא להלן (סז), אם החזיק בחולסית לא קנה מצולה, וכן להפך, לפי ששימושם שונה ואין האחד נקנה בחזקתו של האחר. וע"ש ב'הדר' הנצי"ב].
 במתנה – מחלוקת הראשונים. וכן יש דעה (רבנו יונה) שאף במכר, אפילו אם לא שילם עבור כולן, אם פרש המוכר שבחזקה אחת יקנה כולן – קונה).

שתי שדות, ומיצר מפסיק ביניהם, אם החזיק באחת לקנות אותה ואת חברתה אות המיצר שביניהם – נסתפק ר' זירא. ועלה ב'תיקו'. וכן נסתפק ר' אלעזר כשהחזיק במיצר לקנות שתיהן. ועלה ב'תיקו'. (וכתב הרא"ש, שאם בא אחד והחזיק בחזקה ודאית – זכה בה הוא, לפי שהראשון לא זכה, מפני הספק, שהקרקע ברשות בעליה הראשונים. ובמאירי הביא שיטה אחרת, שאין רשות לאחד להוציא מידו של זה, שהרי הוא כמוחזק. וע"ע ב'ברכת אברהם' בבאור השיטות. וע' מחנ"א קנין-חצר, יג).

ובשני בתים, פנימי וחיצון – אם החזיק בפנימי כדי לקנות אותו ואת החיצון – קנה שניהם. (ולר"ף – גרסה אחרת). אבל החזיק בחיצון כדי לקנות אותו ואת הפנימי – לא קנה אלא את החיצון. (לפי שהבית החיצון משועבד לשימוש הפנימי, ולא להפך).

(אבל שדה אחת, אם היא מסויימת במצריה – קנאה כולה בחפירת מכוש אחד – כדעת רב (וכן הורה רב נחמן. וכן פסקו הפוסקים). ולשמואל לא קנה אלא מקום מכוש. ואם אינה מסויימת במצריה – נחלקו השיטות. – ע' להלן נד: נו. ובראשונים).

דפים נג – נד

קג. מהו קנין 'חזקה' וכיצד הוא נעשה?

קנין 'חזקה' הוא מעשה קנין לקרקע על ידי פעולת החזקה המורה בעלות על הנכס.
 כאשר הוא נעשה בפני המוכר, אינו צריך לומר 'לך חזק וקני' אלא כל שנתרצה למכרה והחזיק זה בפניו – קנה. כשמחזיק שלא בפניו – צריך שיאמר המוכר 'לך חזק וקני'. (ואם מסר לו מפתח, אין צורך באמירה זו. תוס' וש"פ).
 ולדעת שמואל, אין חילוק בדבר זה בין מכירה למתנה, ואולם רב הסתפק לומר שלפי שהנתון מתנה, בעין יפה הוא נותן – אין צריך אמירת 'לך חזק וקני' כלל. (הלכה כשמואל. קצב, ב).
 מעשה החזקה מתבצע בכמה אופנים: תיקון כלשהו בקרקע, כגון השלמת בניית גדר, אף אם אינו מועיל אלא מעט, שמתחילה היה ניתן להכנס דרך ברווח ועתה בדוחק, וכן פרצת גדר כדי להכנס ולצאת, ובאופן שהועיל מעט בפריצתו. וכן התקנת מנעול, השקיה, חרישה, זריעה (עם כיסוי, אבל השלכת זרעים לבד וכדו' – אינה קונה),